

som det nærværende. Det vilde efter min Mening være ensbetydende med en Forkastelse af dette Lovforslag; men, at man her i Thinget, hvor man har anvendt saamegen Tid derpaa, hvor man har anerkendt, at ogsaa de, der tidligere have bekræftiget sig med Lovforslaget, have anvendt meget og godt Arbejde derpaa, skulde efter enstemmig at have vedtaget Sagens Overgang til 3die Behandling ville sætte Dødsmerket derpaa, kan jeg ikke antage. Jeg tror ikke, at Thinget vil tage en saadan Bestemmelse, og jeg skal i den Fortrøstning, at noget Saadant ikke kan ske for Diebliffet, indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ordføreren (Mourier-Petersen): Jeg maa gjøre en Undstylning til det ærede Thing for, at den Feil er indløben, at der i Lovforslagets § 87 staar den 1ste April 1879, og det er ganske vist en Vebreidelse, som Thinget kan rette saavel mod Ordføreren som mod hele Udvalget. at noget Sligt har kunnet passere; men det forekommer mig dog, at den største Vebreidelse maa rettes mod det ærede Medlem for 8de Kred (Breinholt), som er bleven opmærksom derpaa og som ikke i Tide har omtalt det for Udvalget eller for Ordføreren, for at der kunde være blevet raadet Bod derpaa. Imidlertid trøster jeg mig med, at den Ulykke, der er sket, vist ikke er større, end at man kan overkomme den, idet det formentlig vil staa klart, at det kun er en ren Uagtsomhed, der er indtraadt. Lovforslaget er jo heller ikke Lov, fordi vi nu vedtage det her ved tredie Behandling. Det ærede Medlem har allerede bemærket, at der er al Udsigt til, at Lovforslaget vender tilbage til dette Thing, naar det er behandlet i det andet, og blandt de Rettelser, det undergaar, tør man ogsaa forudsætte som givet den nu omtalte i § 87. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i hans Betragtninger over Landvæsenkommissionernes Sammensætning; thi hele denne Sag ligger ikke for i Diebliffet. Jeg skal blot paa Flertallets Vegne udtale, at vi paa ingen Maade kunne tiltræde hans Forslag, da vi selvfølgelig ikke kunne være med til at gaa ind paa, at nærværende Lovforslag, hvilket vi anse for ønskeligt, nyttigt og gavnligt, skal gjøres afhængigt af et helt andet Forslag, hvis Skæbne er uvis. Saamegen Vægt og Pris jeg for mit eget Vedkommende end sætter paa hele Kommissionens Arbejde og Betænkning, maa jeg tilstaa, at der angaaende Landvæsenkommissionerne findes Udtalelser i samme, som jeg ikke kan tiltræde. Navnlig gjælder dette om selve Landvæsenkommissionens Sammensætning. Derimod indrømmer jeg, at der med Hensyn til Overlandvæsenkommissionens Sammensætning kunde være Grunde tilstede for nogen Forandring, idet det vel nok tør anses for at være en noget begrundet Anke, at disse Kommissioner ere saa mange i Antal, at det er

vansteligere at bevare Kontinuitet mellem disse forskellige Overinstanser. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg aldeles ikke ved denne Sag agter at komme ind paa det vigtige Spørgsmaal om Landvæsenkommissionernes Sammensætning. Hvis Regjeringen maatte finde det rigtigt at forelægge et Lovforslag om denne Sag, vil der være tilstrækkelig Anledning dertil; men jeg antager ikke, at dette bliver af anden Beskaffenhed, end at det vil kunne lykkes at komme til Enighed; saa at jeg heller ikke indser, hvad der af den Grund kan være til Hinder for Vedtagelsen nu af det foreliggende Lovforslag.

Ogenbøll: Jeg kunde jo strengt taget frasalde Ordet, da det, jeg ønsker at sige, for en Del falder sammen med, hvad der er udtalt saavel af den høitærede Minister som af den ærede Ordfører, men jeg vil dog, som Medlem af Udvalget, tillade mig at sige et Par Ord. For det Første tror jeg ingenlunde, at den ærede Ordfører behøvede at gjøre nogen Undstylning, fordi der ikke var stillet noget Vædringsforslag til Lovforslagets sidste Paragraf; jeg tror, man er berettiget til at henholde sig til, hvad den høitærede Minister sagde, at det er den Slags Tidsbestemmelser, vi aldeles ikke ere raadige over, hvor et Lovforslag gaar over til det andet Thing, men at først, naar man ser, hvorledes det gaar med Forslaget, kommer det Spørgsmaal under Overveielse, til hvilket Tidspunkt Loven skal træde i Kraft. — Naar jeg begjærede Ordet, var det egentlig, fordi det forekommer mig, at det ærede Medlem for 8de Kred (Breinholt) med en vis Fornøielse dodelede ved den „Bommert“, som han kaldte det, der var begaaet af Udvalget, en Bommert, man ikke kunde være bekendt at lade Lovforslaget gaa bort med. Han talte ogsaa om den affadsede Affattelse og affadsede Behandling, Lovforslaget havde lidt her i Thinget eller i Udvalget . . .

Den fungerende Formand: Ordene faldt dog lidt anderledes.

Ogenbøll: Jeg vil da blot gjøre den Bemærkning, at, selv om der forelaa en væsentlig Feil, skulde et af Udvalgets Medlemmer mindst trække den frem, naar det ikke var høist nødvendigt. Jeg beklager, at jeg ikke var tilstede i det Udvalgsmøde, der efter Sagens 2den Behandling fandt Sted i Fredags, saa at jeg forsaavidt ikke veed, hvad der passerede; men dersom det ærede Medlem har været tilstede, vilde det rigtignok have været mig meget kjær, om han der var fremkommen med sine Bemærkninger og eventuelt med Vædringsforslag. Jeg siger dette, fordi, naar man tager saa strengt fat paa Andre, skal man være overordentlig varsom med, hvad man selv gjør, og det ærede Medlems eget Vædrings-